

SASTAVOM

Četvrti tekst serijala “Ženska lica migracija”

Sve što jesmo, naučile smo volontirajući: žene koje pomažu izbjeglicama

Tena Vizinger   28.10.2025.

U novinarskom projektu „Ženska lica migracija“ Tena progovara o ženama u migraciji koje se nalaze u višestruko ranjivoj poziciji. Kroz društvene i zakonske propise, osobne priče i razgovore sa stručnjacima/kinjama i aktivistima/kinjama

u seriji od šest tekstova progovara o različitim preprekama na koje nailaze žene migrantkinje. Ovo je četvrti tekst.

U prostorijama zagrebačke udruge [Are You Syrious](#) dan rijetko prolazi mirno. Između polica s donacijama i djecom koja se igraju dok svoje roditelje čekaju da pakuje potrepštine u Free Shopu, u malenom, drvenim daskama obloženom uredu, sjedile su žene koje odaju dojam da im ništa nije teško. Ni borba s birokracijom, jezičnom barijerom, azilnim ili zdravstvenim sustavom. Žene koje kao ljepilo drže udruhu koja pomaže izbjeglicama.

Iako dolaze iz potpuno različitih smjerova, **Laru Andrić, Antoniju Potočki i Vanessu Kotlar** spojio je jedan mali ured u Travnom iz kojeg su, u različitim trenucima, njegovale solidarnost, vrijednost koja je duboko usađena u njima. Lara je diplomirana psihologinja i jedna od finalistica Volonterskog Oskara. Antonija je završila studij teologije, a nakon toga je, uz Are You Syrious, iskustvo skupljala u Centru za mirovne studije i granici Hrvatske i BiH. Vanessa, iako je magistra geodezije, svoj je život posvetila *“ljudskijem”* pozivu, pomaganju ljudima u pokretu. **Za Libelu su progovorile o svom volonterskom putu, motivaciji, osobama koje pamte i smislu volontiranja.**

Vratimo se u vrijeme kad ste počele volontirati... Kad je to bilo i što vas je potaknulo na volontiranje?

Lara: Počela sam volontirati meni već davne 2019 godine. Bila sam studentica koja je upisivala drugu godinu psihologije i tražila sam volonterske prilike rada s djecom zato što me već tada podučavanje vuklo kao smjer kojim se želim baviti. **U Volonterskom centru Zagreb nabasala sam na oglas za pomoć u učenju djece izbjeglicama.** O migracijama i izbjeglištvu u tom trenutku znala sam vrlo malo. Vukla me želja da se više upoznam s temom i da krenem raditi s djecom.

Antonija: Počet ću od toga u kakvoj sam obitelji odrasla, što je velikim dijelom utjecalo na moju odluku da volontiram i kasnije da se bavim aktivizmom, humanitarnim radom i zaštitom ljudskih prava. Moja obiteljska povijest počinje za vrijeme Drugog svjetskog rata kada su moj pradjed i moja prabaka bili u pokretu otpora i živjeli uz rub tadašnje granice. **U svojoj su kući skrivali ljude koji su**

bježali od režima i one koji su se željeli pridružiti Partizanima. To je priča koju mi je tata ispričao i zapravo mi je objasnila, praktički, moje postojanje.

U moju su kuću svi uvijek bili dobrodošli. Čak i za vrijeme rata, kad su ljudi dolazili u Zagreb i išli po kućama tražeći hranu. Moja mama je svaki dan kuhala i očekivala da će doći ljudi. Dijelila je odjeću, dijelila je igračke, zapravo sve što je bilo potrebno i što smo imali doma.

Sjećam se da je i baka primila jednog izbjeglicu iz Osijeka koji je dugo godina bio s nama. Moj tata je uvijek svima pomagao dok je bio živ. **Stvarno sam odrasla u obitelji koja njeguje solidarnost prema drugima.** Počela sam volontirati kao studentica, 2017. godine. Vidjela sam na Facebooku oglas od udruge Are You Syrious gdje su tražili volontere/ke koji će raditi s djecom izbjeglicama u prihvatilištu Porin.

Javila sam se zato što sam cijelu 2015. godinu promatrala situaciju koja se odvijala i htjela sam dati svoj doprinos, ali i zato što su nas na studiju teologije poticali da se uključimo u društveno korisni rad. **Nikad neću zaboraviti prvi dan svog volontiranja. Kad sam došla u Porin, nisam imala nikakva očekivanja. Dočekalo nas je puno djece u jednoj maloj učionici, bio je totalni kaos, ali meni je u tom kaosu bilo lijepo.** Tada sam se povezala s djecom i odlučila dalje volontirati. Nakon toga sam se uključila u program *“Braco i seka”* u AYS. U sklopu tog programa radilo se isključivo s djecom izbjeglicama koja su u Porinu. Pisali smo zadaće, pomagale im oko škole, s učenjem jezika, organizirale smo rođendane, proslave Bajrama. Jednostavno sam kroz rad s tom djecom shvatila da se želim tome posvetiti u životu i da je to moj poziv. Rekla bih da je to bila ljubav na prvi pogled.

Vanessa: Prije četiri godine na faksu sam počela imati više slobodnog vremena i htjela sam naći nešto gdje mogu biti korisna. Na Volonteci sam pronašla Are You Syrious program *“Braco i seka”*, ali mi se učinilo da bi, prije rada s djecom s izbjegličkom iskustvom, trebala steći neko znanje o radu s odraslima, pa sam se javila za volontiranje u Free Shopu. **Dotad sam bila okružena poprilično negativnim narativima vezanim uz izbjeglištvo i strance i zbog toga sam imala**

potrebu, na neki način vidjeti to vlastitim očima, pokušati steći neko iskustvo i razumijevanje iz prve ruke. *To volontiranje mi je potvrdilo da je, to nešto u meni što je odbijalo prihvatiti takve narative, bilo u pravu.* Kasnije sam prešla i u program ‘Braca i seka’, aktivirala se kroz neke druge organizacije, inicijative i tako se uključila u temu. Od tada sam se i zaposlila i prestala raditi, ali nadam se da ću još dugo ostati u krugu volonterskih tema.

Što vas pokreće da i danas, nakon svega što ste vidjele i prošle, pomažete ljudima u pokretu?

Lara: Rekla bih da je to vrijednost koja se nalazi duboko u meni, a koja se želi boriti da svi budu viđeni te da svi, bez obzira na bilo kakve kategorije i termine u koje se volimo stavljati, budu jednako viđeni i da dobiju priliku da se čuje njihov glas, da ih se vidi kao jednako važnima. **Želim da svi mi koji na neki način imamo neke privilegije, vidimo načine kako da ih iskoristimo i kako da pojačamo glasove koji se možda ne čuju.**

Antonija: Mislim da jednom kad počneš, teško da ćeš stati. Mene je volontiranje oblikovalo u osobu koja sam danas. To su bili počeci svega što radim danas. Priče koje sam slušala i situacije koje sam doživjela su me oblikovale i pokazale su mi da ne postoji ni jedan drugi način osim da jedni drugima pomažemo i da živimo u zajednici.

To što netko nije iz naše države ili ne priča jezik koji razumijemo ne znači da osoba nije vrijedna moje pažnje ili moje podrške. Ne promatram ljude kroz boju kože, kroz religiju, ja vidim ljude kao ljude. Nikad nisam prestala zato što sam ja dobila puno više od tih ljudi, nego što su oni dobili od mene.

Volontiramo i iz sebičnih razloga, osjećamo se bolje, radimo nešto pozitivno za ovo društvo, ali uvijek ću to reći i stvarno jest definitivno istina, ja sam zaista više dobila od tih ljudi nego što su oni od mene. Oni se možda ne bi složili sa mnom, ali osoba koja sam danas sam zahvaljujući tim ljudima i radu s njima. To me potiče da i dalje radim. Vidiš osobu koja se u trenutku kad te upoznala nije smijala, preživjela

je strahote, da bi kasnije vidjela njen osmijeh. Najveća je nagrada pomoći osobi da iz pozicije kad se osjeća najgore, dođe do trenutka kada se smije i postiže nešto pozitivno u svom životu. Takve situacije ti daju povratnu informaciju da radiš ispravno.

Vanessa: Ponekad me pokreće ljutnja i frustracija koju mi izaziva svjedočenje nepravdi, na primjer kad vidim koliko za neke banalne i osnovne stvari u životu tražitelji/ce azila i azilanti/ce moraju prelaziti svakakve prepreke. A ne pričamo o kvantnoj fizici. Radi se upisu u školu, pronalasku liječnika opće prakse ili mogućnosti opskrbljivanja dovoljnom količinom potrebnih stvari. Osim toga, pokreće me iskustvo dijeljenja trenutaka s ljudima kad se nešto uspješno riješi. **Čak i ako se nije uspješno riješiti, usrećuje me da su ljudi osjetili barem neku podršku na koju često u okviru samog sustava neće naići.** Jako me potiče i zajednica koja se okuplja oko organizacija koje se bave pravima izbjeglica i drugih migranata.

Postoji li neka osoba, događaj ili susret koji vam je ostao u pamćenju, netko tko ili što vam je pokazao da sve to ima smisla?

Lara: Rekla bih da se nije dogodila jedna stvar, nego puno različitih razgovora, događaja, situacija koje su mi to pokazale. Tijekom rada u udruzi, slavili smo svačiju malu pobjedu, ali i dijelili teret u teškim trenucima. Drago mi je da se ljudi s kojima surađujemo osjećaju sigurno u našem (*figurativnom i doslovnom*) prostoru. S druge strane, moje volontiranje najviše je obilježio rad u jednoj obitelji, gdje sam pružala podršku djevojčici koja je na početku našeg rada nedavno stigla u Hrvatsku. **To me oblikovalo na puno načina kao osobu jer sam u to krenula dosta mlada, bez puno iskustva.** Kroz tu komunikaciju sam učila što znači biti stvarna podrška, što znači biti nečiji navijač i u trenucima otpora i teških pubertetskih briga.

Na neki način sam dobila iskustvo toga što znači stvoriti odnos s nekim koji nije uvjetan, u smislu moraš se ponašati ovako da ja budem tvoja podrška, nego stvarno dijete s kojim radim vidjeti kao osobu koja prolazi kroz puno stvari i tako učiti o sebi i vidjeti kako biti tu za nju, kako pružiti podršku i kako istovremeno čuvati sebe. Možda zvuči

apstraktno, ali rekla bih kako me taj višegodišnji volonterski rad naučio puno.

Antonija: Puno ljudi. Dosta ljudi s kojima sam radila sam susretala i kasnije u životu. Kada gledam unazad, već deset godina ovo radim, tako da je zaista teško nabrojati sve osobe i situacije, ali postoji jedna osoba koja mi je posebno draga. Počela sam volontirati s izbjeglicama 2018. godine u BiH u Velikoj Kladaši sa svojom prijateljicom. Kad je 2020. godine započela pandemija koronavirusa, krenulo je zatvaranje granica. Zbog toga smo svi koji smo volontirali u Kladaši morali izaći iz BiH. U to vrijeme smo pokušale napraviti sve što možemo na daljinu za ljude koji su ostali bez direktne pomoći na terenu.

Jedno jutro za vrijeme Ramadana nas je kontaktirao jedan gospodin iz Slovenije koji je htio donirati neke novce za jednu trudnicu iz Maroka koja je tada živjela na cesti u Velikoj Kladaši. Nemam pojma kako je on znao za tu ženu i kako je došao do nas, ali mi smo odlučile napraviti sve da ta žena dobije te novce. Pokušale smo prvo preko svojih kontakata u Kladaši pronaći tu ženu. Ta je potraga sigurno trajala oko mjesec dana i činila se bezuspješnom. Jednog dana smo saznale da je hrvatska policija protjerala natrag u Kladašu jednu trudnicu iz Maroka i da je žena u groznom stanju. Zbog cijelog tog stresa je odvedena u Bihać u bolnicu gdje je rodila dječaka. Nakon poroda je bila smještena u kamp iz kojeg se za vrijeme korone nije moglo izlaziti van. Preko naših kontakata u kampu smo uspjele saznati da je to žena koju tražimo i pokušale smo poslati novac, ali bezuspješno. Novci su ostali kod mene na čuvanju dok ne pronađemo neki drugi način. Kad se pandemija malo smirila mogle smo ponovno u Kladašu. Pokušale smo ju pronaći, ali bezuspješno.

U to vrijeme sam koordinirala Free Shop u Are You Syriousu i sretala puno ljudi koje sam upoznala u Bosni, a koji su uspjeli doći do Hrvatske. **Jedan dan se tako pojavila žena s malom bebom u rukama. Kad sam uzela njezinu iskaznicu iz prihvatilišta, shvatila sam da je to žena koju tražimo mjesecima.** Izgrlile smo se kao da se znamo cijeli život i postale bliske prijateljice. Postala sam kuma tom djetetu, jako sam ih zavoljela, međutim ona je nakon nekog vremena odlučila otići iz Hrvatske. Kad je odlazila povjerila mi je sve djetetove dokumente jer nije znala kako će njezin put završiti. Kad je konačno stigla do Francuske našla se u situaciji gdje su joj htjeli oduzeti dijete jer nije mogla dokazati da je njezino bez

dokumenata. S obzirom na to da moj partner živi u Francuskoj i u to vrijeme je bio u posjeti u Zagrebu, zamolila sam ga da se po povratku u Francusku nađe s mojom prijateljicom i preda joj dokumente koje sam čuvala. Tako je napokon uspjela dokazati da je dijete njezino.

Pričam ovu priču zato što je meni jako važna i dokazuje da su neke situacije izvanserijske i ne možeš ni pretpostaviti da će se dogoditi, a jako utječu na tvoj život i život drugih osoba. Još uvijek smo u kontaktu. Njoj je jako važno da to dijete zna tko sam ja jer sam joj jako važna osoba u životu. **Priča je nevjerojatna zato što je ona iznimno jaka, a ja uporna.** Nikad ju neću zaboraviti. Čak i ako izgubimo kontakt, ja ću svojoj djeci pričati o njoj. Nadam se da ću ih jednog dana opet sresti uživo i izgrliti se jako.

Vanessa: U ovom volontiranju i radu postoji jako puno trenutaka koji te podsjetе zašto si tamo. **Nerijetko se u ovom sustavu počne događati da se ljude prestane smatrati ljudima. Najviše mi snagu vraća kada pojedinci uz nas ne pronađu samo podršku, već nađu prijatelje, društvo i stvarne ljudske odnose.** Kada uspiju ući u naš svijet i počnu uspješno i samostalno savladavati prepreke, ali i živjeti uz i s tobom kao prijatelji. Napune me i uspjesi poput završavanja razreda, ali i svakodnevni trenuci razbibrige koji ljudima u teškim trenucima nekad jako trebaju. I igranje kartama na podu kolodvora nekad nekome znači puno kad u tom trenutku i nije bilo ničega drugog što si mogla napraviti, samo tretirati ljude kao ljude.

Kako je volontiranje utjecalo na vaš pogled na svijet, granice, dom, sigurnost ili na pojam solidarnosti?

Lara: Rekla bih da me volontiranje konkretno u Are You Syriousu formiralo kao osobu, kroz taj sam se proces informirala o temama koje nisu toliko dostupne u javnosti i medijima na kvalitetan način. **Što se tiče perspektive doma, naučila sam da je dom tamo gdje su ljudi, tamo gdje se stvori zajednica. Dom nije nužno vezan za mjesto.** Što se tiče svijeta, bolje sam upoznala koliko može biti okrutan, ali sam jednako tako bolje upoznala koliko može biti divan. Pomiješale su mi se te dvije krajnosti.

Antonija: Smatram da svatko treba volontirati. To je iskustvo koje svatko treba proći u životu i koje te nauči kako vidjeti svijet drugim očima. Izvan vlastite privilegirane pozicije i onoga što nas društvo uči. Razvijaš se kao osoba, bez obzira volontiraš li s izbjeglicama ili negdje drugdje. Razvijaš razne kompetencije. Dosta mojih prijateljica koje rade u ovom sektoru su počele volontirajući.

Shvatila sam da smo mi dio istog svijeta i da sam ja zato što mi zajedno jesmo. Volontiranje me naučilo životu u zajednici i sve što sam vidjela pokazalo mi je da je **granica konstrukt koji su ljudi stvorili. Granice nam onemogućavaju da živimo u zajednici. Jako mi je žao da i dalje živimo u svijetu u kojem zajedništvo nije**

primarno. Voljela bih da je drugačije, ali nije. Ono što ja pokušavam jest svima ispričati svoje iskustvo i nadati se da će moje iskustvo potaknuti ljude da volontiraju i rade društvene promjene.

Neki možda neće imati vremena volontirati, ali će na drugi način raditi promjene. Svatko može pronaći način kako da sudjeluje u zajednici. Jednako tako, mi možemo sutra biti na tom mjestu, nitko nam ne garantira da nećemo jer ništa na ovom svijetu nije zagarantirano. Upravo zato što nam ništa nije zagarantirano, trebamo tražiti način kako da budemo ljudi ljudima.

Vanessa: S obzirom na to da sam došla iz totalno drugačijeg svijeta, **definitivno mi je promijenilo pogled na sreću koju, bez ikakvog razloga, imam samo time što sam se rodila u ovom trenutku, na ovom mjestu.** Dodatno mi je otvorilo oči koliko je sve krhko, koliko se lako može izgubiti i koliko svi možemo bar nešto napraviti da svijet bude nešto solidarniji. Slučajna sreća gdje si se rodio ne bi trebala utjecati na mogućnosti u životu. Otkrilo mi je zajednicu i koliko malim stvarima možemo doprinijeti. Volontiranje mi je promijenilo život – od prelaska iz volontiranja u rad, do toga da mi to čini jedan veliki dio života.

Kad pogledate unazad, što vam je iskustvo volontiranja donijelo, a što vam ni jedno drugo ne bi moglo?

Lara: Donijelo mi je puno poznanstava s različitih dijelova svijeta koje nekako u svojem malom krugu, da se nisam odlučila na to volontiranje, nikad ne bih imala prilike imati. **Svačija je priča oblikovala moj pogled na svijet i dala mi širinu iskustava, puno znanja, puno dijeljenih vrijednosti.** Naučila sam kako raditi s jezičnom barijerom i što zapravo znači uvažavati jezičnu barijeru i uvažavati svaku osobu koja se obrati za podršku ili s nekim upitom. Kako svakoj osobi pristupiti dostojanstveno uvažavajući potrebe koje proizlaze iz specifičnosti životnog iskustva. U velikoj mjeri me oblikovalo i u profesionalnom smislu kao psihologinju. Volontiranje smatram neprocjenjivim iskustvom za svoj budući rad.

Antonija: Volontiranje mi je donijelo sve životno i profesionalno iskustvo koje danas imam i od kojeg živim. Da se 2017. godine nisam javila na oglas za volontiranje s izbjeglicama, ne znam gdje bih danas bila i što bih radila. **Sve što ja jesam mi je donijelo volontiranje.**

Vanessa: Donijelo mi je ljude, ljude koje sam upoznala i s kojima sam mogla provoditi vrijeme. Sve ljude okupljene oko ovoga, od ljudi koji su korisnici/ice, do onih koji su donatori/ice, preko volontera i volonterki. **Da nisam krenula volontirati, u životu nikad ne bih imala toliko dobrih ljudi oko sebe.** Mislim da mi ništa drugo u životu ne bi pomoglo naći neki smisao u neredu oko nas. Također mi je donijelo znanje koje je posebno vrijedno jer ti daje mogućnost da ga koristiš ondje gdje tvojih malo informacija i malo vremena može napraviti nekome veliku razliku.

*Prvi tekst serijala nalazi se [ovdje](#), drugi [ovdje](#), a treći [ovdje](#).

*U petom tekstu serijala bavimo se protjerivanjima s granica. O krvavom režimu koji se nad izbjeglicama provodi, a koji državne institucije opovrgavaju, govorit će stručnjaci i stručnjakinje za migracije i nacionalnu sigurnost.

*Tekst je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa za poticanje novinarske izvrsnosti.

---

are you syrious   hrvatska   ljudska prava   migracije   migranti i migrantkinje   svijet

volonterke   ženska lica migracija

Podijeli:

Možda će vas zanimati...

UFOKUSU

Sve države članice moraju priznati brak istospolnih parova sklopljen u drugoj članici EU

27.11.2025.

SASTAVOM

Čekaonica iza ograde: život žena u Prihvatilištu za tražitelje_ce azila Porin

27.11.2025.

GENDERFACTS

Koliko je osoba dosad dobilo stručno mišljenje o životu u drugom rodnom identitetu?

26.11.2025.

Upoznajte Libelu

Politika ispravaka i nadopuna

Kontakt

Impressum

Pravila ponašanja

Nova cesta 4, Zagreb
e-mail: info@libela.org

Prijavi se na mjesečni newsletter

E-mail

- ✓ Potvrđujem suglasnost s politikom privatnosti te dajem privolu Libeli da koristi moj email za slanje e-newslettera

PRIJAVISE

[Politika privatnosti](#)

Copyright 2024. Libela.org